Sklepi in stališča problemske konference SZDL o preobrazbi kmetijstva in preskrbe

Javna razprava, ki smo jo v občini vodili od letošnjega februarja do problemske konference SZDL o preobrazbi kmetijstva in preskrbe, pomeni nadaljevanje uresničevanja sprejetih sklepov in stališč druge seje konference ZKS o preosnovi kmetijstva in podeželja iz leta 1970. Na tej osnovi je bilo izdelano gradivo republiške konference SZDL, ki je služilo za vodenje nekajmesečne javne razprave v krajevnih skupnostih in v organizacijah združenega dela s področja agroživilstva. Socialistična zveza je s problemsko konferenco o preobrazbi kmetijstva in preskrbe javno razpravo sklenila 23. maja 1977.

Javna razprava, ki smo jo v občini vodili od letošnjega februarja do problemske konference SZDL o preobrazbi kmetijstva in preskrbe, pomeni nadaljevanje uresničevanja sprejetih sklepov in stališč druge seje konference ZKS o preosnovi kmetijstva in podeželja iz leta 1970. Na tej osnovi je bilo izdelano gradivo republiške konference SZDL, ki je služilo za vodenje nekajmesečne javne razprave v krajevnih skupnostih in v organizacijah združenega dela s področja agroživilstva. Socialistična zveza je s problemsko konferenco o preobrazbi kmetijstva in preskrbe javno razpravo sklenila 23. maja 1977.

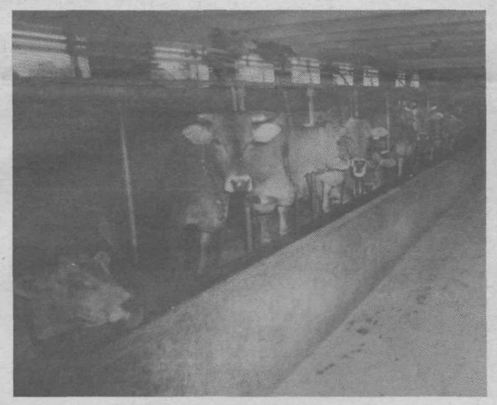

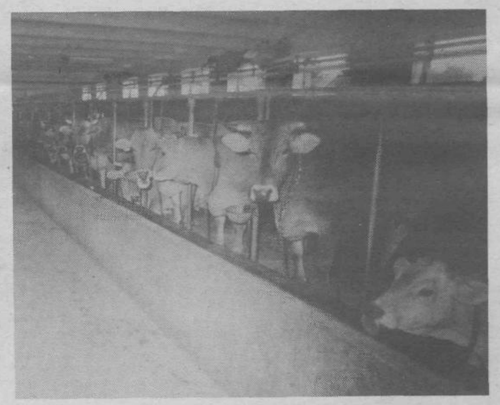

Razprava je dala ogromen prispevek k samoupravni in družbenopolitični organiziranosti kmetijstva ter hkrati opozorila na številna odprta vprašanja, ki jih bo treba v bodoče na tem področju načrtno reševati.

Stališča in sklepi, ki jih je sprejela problemska konferenca, so po vsebini in namenu napotilo za nadaljnjo preobrazbo kmetijstva, gozdarstva in preskrbe.

V obdobju javne razprave smo ugotovili precejšnje potencialne razvojne možnosti tako pri zasebnih kmetijskih proizvajalcih kot pri organizacijah združenega dela s področja živilstva in blagovnega prometa. Hkrati smo ugotovili tudi velike možnosti tako glede zemljišč kot finančnih sredstev, privarčevanih od kmetov, sredstev samoupravnih skupnosti s področja kmetijstva, delovnih organizacij in bančnih sredstev. Ugotovljene so bile tudi neizkoriščene proizvodne možnosti in interesi kmetov in delavcev od predelave do preskrbe. Razprava je pokazala, da bližnjih področij kmetijstva ne izkoriščamo dobro, še posebno ne glede na možnosti, ki jih imamo.

Da bi odpravili ugotovljene slabosti, da bi kmetje lahko racionalneje organizirali svojo proizvodnjo in na ta način postopno ter boljše združevali svoje delo, sredstva in zemljo, bo treba opraviti naslednje:

1. Temeljna zadružna organizacija Dobrunje-Ljubljanske mlekarne — se mora čimprej samoupravno in politično konstituirati ter predložiti v razpravo razvojni program in politiko usmeritve. Tako se mora kadrovsko in strokovno učinkoviteje izpopolniti. Imeti mora dobro organizirano pospeševalno službo, povezano z regionalnim kmetijskim zavodom v Ljubljani.

2. Temeljna zadružna organizacija Dobrunje mora pritegovati k sodelovanju vse kmete, ki so pomembni za tržno proizvodnjo (pretežno mešanih kmetij je v občini okoli 1.000). Ljubljanske mlekarne in kooperacijski obrat proizvodnje Emone ter Gozdno gospodarstvo Ljubljana morajo v svoj samoupravni in politični mehanizem vključiti kmete.

3. — MIZ Emona Zalog in Gruda morata pripraviti svoj program z usmeritvijo dejavnosti na območju občine v organizirano rejo živine za predelavo;

— Perutnina Zalog mora izdelati predlog kooperacijske reje piščancev na območju občine;

— organizacije združenega dela HP Kolinska, Sadje-zelenjava, Klinični center in Emona TV naj predložijo svoje programske potrebe po organiziranem pridelovanju zelenjave in povrtnine iz našega območja;

— živilski trgi Ljubljana morajo predložiti program gradnje tržnega in skladiščnega prostora v občini;

— izvršni svet skupščine občine mora v dogovoru s trgovinskimi delovnimi organizacijami zagotavljati gradnjo novih samopostrežnih trgovin in diskontne prodaje. Hkrati se mora dogovoriti z gostinskimi delovnimi organizacijami za zadostne zmogljivosti in kvalitetne gostinske storitve ter preučiti možnosti odpiranja obratov družbene prehrane;

— podpiramo proizvodnjo pripravljene hrane na industrijski način po konceptu HP, katerega le-ta načrtuje. Ta koncept dopolnjuje celovitost preskrbe v Ljubljani.

4. Gozdno gospodarstvo in Rast Ljubljana morata predložiti programe proizvodnega sodelovanja s kmeti in izkoriščanja družbenih površin na območju občine.

5. Kmetijsko-zemljiška skupnost mora izdelati poročilo o stanju in problematiki kmetijskih zemljišč, o nadaljnji usmeritvi in programu izkoriščanja zbranih finančnih sredstev.

Vsa družbena zemljišča, s katerimi je doslej upravljal zemljiški sklad, naj se takoj prenesejo na kmetijsko zemljiško skupnost.

6. Del sredstev iz prispevka za mestno zemljiščе naj se vrača kmetijstvu za usposabljanje drugih kmetijskih površin, naprav za kmetijsko proizvodnjo ter površin za prodajo blaga.

7. Del sredstev razvojnogospodarske skupnosti, ki izvira iz minulih investicij v kmetijstvu in živilstvu (IOF, RIF), se mora vlagati nazaj za namene teh dejavnosti.

8. Čimprej naj se konstituira kmetijska pospeševalna skupnost, ki naj predloži delovni program.

9. Za izvajanje nalog širšega pomena glede zadostitev vseh potreb pri preskrbi Ljubljane naj se ustanovi skupen samoupravni organ za razvoj kmetijstva, živilske industrije, blagovnega prometa in preskrbe.

10. V občini naj se preusmeri dosedanji način pokrivanja izgub pri mleku in naj se v isti višini namenijo sredstva za razvojne programe organizirane proizvodnje in predelave.

11. Delovne organizacije, ki na območju KS Hrušica-Fužine, Zadobrova-Sneberje, Besnica, Polje, Zalog, Lipoglav in Dolsko niso pravilno in dobro izkoriščale z arondacijo pridobljenega zemljišča, morajo predložiti program ukrepov za sanacijo proizvodnje ali preusmeritve na arondiranih površinah.

12. Podpiramo vse napore za izvedbo predvidenih in novih agromelioracij, ureditev zemljišč in delovnih poti, kar vse se mora predvsem podrejati ustanavljanju novih organiziranih skupnosti za proizvodnjo in mehanizacijo.

Glede programsko dolgoročnejšega urejanja kmetij in proizvodnje v hribovitih predelih se načelno ne bomo samoupravno dogovarjali le iz socialnih vidikov, ampak predvsem iz naravnih regeneracijskih, obrambnih in proizvodno-ekonomskih razlogov za dobro organizirano pridobivanje mesa, pridelovanje sadja in gojenja jagodičevja.

Če to iz objektivnih razlogov v hribovitih ali ravninskih območjih na arondiranih površinah ni mogoče, v taka zemljišča dolgoročnejše sovlagamo z bivšim lastnikom — kooperantom, seveda če sprejema pogoje skupnosti, ali pa z drugimi kmeti kooperanti vsaj za obdobje 5—10 let.

13. Predlagamo spremembo odloka o prispevku za spremembo namembnosti kmetijskih zemljišč tako, da bi bili le-tega kmetje pri gradnji kmetijskih objektov oproščeni.

Postopek za pridobitev lokacije in gradbenega dovoljenja v ta namen je pospešiti in poenostaviti.

14. Gozdna gospodarstva naj kmete, ki gradijo kmetijske objekte, oprostijo plačila biološke amortizacije. Če to ni njihova pristojnost, naj skupščina SRS pripravi zadevno zakonsko določilo.

Gozdno gospodarstvo mora v nadalje zagotavljati sodelovanje in upravljanje gozdov s kmeti — gozdnimi posestniki. Nujno je spremeniti organiziranost gozdarstva tako, da se oblikuje na območju občine temeljna organizacija kooperantov z organizacijskimi enotami.

15. Še nadalje bomo podpirali in stimulirali programe, premije, regrese itd. za intenzifikacijo kmetijske proizvodnje v okviru strojnih in proizvodnih skupnosti. Drugo regresno politiko na področju kmetijstva in predelave bomo spodbujali v sklopu celotnih prizadevanj, tako da sredstva regresov, premij, fondov in raznih drugih stimulacij pripadajo tistim samoupravnim organom in organizacijam, ki jih tudi rabijo za naročeno proizvodnjo surovin.

Kompenzacije — nadomestila naj stvarno zagotavljajo proizvajalcem reprodukcijo, ne pa izčrpavanje, kakor so to bile nekatere praktične posledice doslej.

16. Z izjemo socialnih in zvodnje, ne pa formalni nosilci lastništva. Zato je treba pri oblikovanju in dopolnjevanju zakonodaje upoštevati tudi proizvodno in dohodkovno povezovanje kmetov s samoupravnimi skupnostmi.

19. V skladu z določili zakona o združenem delu je treba v delovnih organizacijah hitreje in celoviteje uvajati dohodkovne odnose — od organizirane kooperacijske in družbene proizvodnje do vključno blagovnega prometa. Postopno, vendar hitreje je treba odpravljati vse neracionalne faze proizvodnje in prometa ter podvojene proizvodne zmogljivosti in jih specializirati. Proizvodnjo in predelavo do njene finalizacije je treba opraviti kar najekonomičneje.

20. Organizacije združenega dela s področja kmetijstva, gozdarstva in preskrbe morajo oblikovati razvojne službe, manjše pa svoje razvojne time, ki bodo na teh področjih opravljali raziskovalne in programske usmeritve. Razmisliti bi bilo treba, v kakšni meri naj se te službe strokovno povezujejo z ingeniringom Emone, kmetijskim zavodom in inštitutom ter z gospodarsko zbornico. Obstaja predlog, da se v Sloveniji oblikuje in podpiše ustrezen samoupravni sporazum, v katerem bo opredeljena vloga pospeševalne službe. Odločilno vlogo pri povezovanju in znanstvenem sodelovanju ter usposabljanju kadrov pa morata imeti biotehnična fakulteta in kmetijski inštitut Slovenije.

Problemska konferenca SZDL zadolžuje vse zasebne proizvajalce, organizacije združenega dela družbene proizvodnje, samoupravne skupnosti in družbenopolitične organizacije ter skupnosti, da se pri realizaciji gornjih sklepov in stališč v celoti angažirajo.

Na podlagi sprejetih sklepov in stališč bo občinska konferenca SZDL v jesenskem obdobju začela z drugo fazo razprav, ki naj bi jo zaključila skupščina občine in njen izvršni svet s sprejetjem ustreznih dokumentov in programske politike na področju kmetijstva, gozdarstva in preskrbe.

Predsednik OK SZDL
VLADO ČRNE

Kiosk za prodajo sadja in zelenjave, ki ga je delovna organizacija Sadje in zelenjava pred meseci zaprla, so sedaj odpeljali. To dejanje je kolektiv opravičil z izgovorom, da prodaja ni bila rentabilna. Kako slabo je ta del ljubljanskega predmestja preskrbljen z zelenjavo in sadjem, lahko povedo krajani. Zgovorna pa je tudi vsakodnevna slika otovorjenih žena, ki se vračajo z dela in morajo vse nakupiti v mestu. Nerazumljivo je, da je bil ta kiosk odprt v dopoldanskem času in ga zaposleni niso mogli uporabljati (foto: Dušan)

SPET NOVA SOSESKA

Stekla je priprava gradbenega zemljišča za novo, doslej največjo in po načrtih najbolj humanizirano sosesko Fužine MS-4 in 5. Po odstranitvi humusa je Soseska začela komunalno urejati zemljišče — napeljali bodo kanalizacijo, vodovod, plinovod, vročevod in vse drugo, nakar bo IMOS začel graditi stanovanjsko sosesko za 15.000 ljudi. Gradnja bo potekala v III. fazah, zadnja bo dokončana leta 1982.

OBVESTILO OBČANOM — KMETOVALCEM

Lovska družina PUGLED, ki ima svoja lovišča na področju občine Ljubljana-Moste-Polje (razen območja občine na levem bregu Save), obvešča občane—kmetovalce, da je zaradi hitrejše poravnave morebitne škode, ki bi jo povzročila divjad, odredila člane LD, ki bodo sprejemali prijave o povzročeni škodi.

Osebne prijave oškodovancev bosta prejemala:

1. JANEZ PERNAT, gospodar LD, stanujoč v Podlipoglavu, nova hiša ali

2. JANEZ DEŽMAN, pom. gospodarja LD, stanujoč v Sadinji vasi št. 33.

Lovska družina
PUGLED

Zgled je najboljši učitelj

Spomladanska setev že ponuja plod. Sonce je visoko, kmet si od časa do časa zaželi dežja, da bo pridelek boljši, da bo kašča polna.

S sprejetjem zakona o združenem delu in z zaključkom široke javne razprave o nadaljnjem razvoju slovenskega agroživilstva je bila tudi na družbenem področju opravljena bogata setev, ki obeta obilno žetev. Javna razprava je bila široko organizirana tudi v naši občini. Vanjo so se vključili družbeni in zasebni proizvajalci, sklenila pa jo je občinska konferenca SZDL s problemsko konferenco, ki je sprejela stališča in sklepe kot napotilo in akcijski program za nadaljnjo socialistično preobrazbo vasi, kmetijstva, gozdarstva in preskrbe.

»Stališča in sklepi, ki jih je sprejela problemska konferenca občinske SZDL, odražajo veliko hotenj, da se na področju pridobivanja in predelave hrane dosežejo nove kvalitete, pa naj bo to v samih odnosih med pridelovalci kot v višji proizvodnji dobrin za prehrano prebivalstva,« je komentiral Jože Avsec iz Zg. Kašlja, ki je daleč naokoli znan kot napreden in trden kmet ter v tem delu ljubljanske kotline prvi, ki je začel z usmerjenim pridobivanjem mleka.

Tudi sam je sodeloval v razpravah, saj je kot zasebni kmetijski proizvajalec — delegat vključen v vrsto samoupravnih teles. Pravi, da je agroživilstvo danes na stopnji, ki nujno zahteva tako, kompletno družbeno akcijo, sicer bi se razlika med potrebo po hrani in njenim pridobivanjem še povečala.

»In kako bi jo naj pridobivali več, kako bi še bolj izkoristili močno zmanjšane kmetijske površine,« sem mu podaljšal vprašanje.

»Kmetijskih površin je vsaj v ravninskem delu naše občine zaradi urbanizacije vse manj, vendar jih je še dovolj, če jih smotrno dodobra izkoristimo. V hribovitem področju občine pa je teh možnosti še mnogo več, le da so tam težje zahteve. A tudi pri urbanizaciji moramo biti solidnejši. Obdelovalna zemlja bi morala imeti mnogo višjo vrednost v očeh urbanistov in vseh občanov. Moram priznati in tudi pohvaliti, da je bilo letos v naši občini na tem področju mnogo narejenega. Naj omenim prostorski načrt za potrebe kmetijstva, zakon o dedovanju, predlog zaščitenih kmetij v občini in tako naprej. Da bomo pridelali še več hrane, bomo morali še marsikaj storiti. Najprej bo treba pridobiti ali za kmetijsko proizvodnjo usposobiti čimveč zemljišč. Poglejmo, koliko je odprtih zapuščenih jam z navlako — z navozi zemlje bi jih morali spet spremeniti v polja. Prav tako poglejmo topolove nasade ob Ljubljanici, ki so le še klavrn spomin na neuspeli poizkus. To je veliko površin, ki smo jih 30 let zanemarjali. Ob Ljubljanici bi morali zgraditi obrambni nasip, kot je nekoč že bil. Ljubljanica je kemično nečista in pri poplavah naredi še veliko škode. Po drugi strani, bi bila pa za večjo proizvodnjo dobrodošla tudi komasacija. Kmetje vedo, kako je z nekaterimi našimi parcelami, ki jih zaradi majhnosti strojno težko obdelujemo. Trosilci gnoja, strojne škropilnice in druge podobne naprave zahtevajo svojo širino. Zato je komasacija perspektivna, vendar tudi težavna, predvsem v primestnem delu, kjer je veliko lastnikov, a tudi razkosanost večja. Več bi moralo biti tudi pospeševalcev. Naše področje bi moralo imeti svojega, da bi se vsaj enkrat mesečno oglasil pri kmetu in mu svetoval. V občini imamo 15 strojnih skupnosti. Te moramo razvijati dalje, predvsem pa spreminjati odnos do strojev, ki so v skupnosti. Trdim, da kmečkemu proizvajalcu manjka tehničnega znanja, zato bi imel najraje vsak vse stroje in priključke, kar pa kmetijsko proizvodnjo sila podraži. To ni gospodarno, zato so na tem področju še velike rezerve. Kmetijska pospeševalna skupnost orgaizira vrsto predavanj in tečajev, žal pa se jih kmetje premalo udeležujejo. Kmetje bi si morali biti med seboj tudi bližji, več bi se morali dogovarjati, pomagati si in biti nasploh večji tovariši. Res, da nas današnji tempo vražje priganja, vendar bi morali tudi za odnose najti čas.«

O združevanju sredstev, dela in zemlje se veliko govori, iz vaših besed pa je sklepati, da je uresničevanje teh ciljev težko doseči.

»V uresničevanje tega pri nas v Ljubljanski kotlini naj ne bi posegli, ker smo brez dolgoročne perspektive. V poštev pa pridejo hribovita področja občine, kamor se mesto ne bo širilo. V hribovitih področjih so še neizmerne neizkoriščene možnosti. Mislim, da imajo tam odlične možnosti za rejo plemenskih telic in govedi, za sadjarstvo in zlasti za jagodičevje. Tem ljudem bi morali več pomagati z začetnimi krediti, pa vsaj nekaj kmetij vzorno modernizirati — zgled je najboljši učitelj!«

Jože Avsec je začel iz malega. S prevozi si je prislužil začetna sredstva. Nekaj časa je imel 5 molznic in več glav druge živine, 1970. leta se je povsem specializiral na mlekarstvo. Danes ima 20 molznic in 5 mladih govedi za prirastek. Bil je prvi na tem področju, ki se je usmeril v to. Imel je prvi moderno opremljen hlev na rešetke, traktor in druge stroje. Po njem se je zgledovalo vedno več drugih kmetov. Tako je danes v Kašlju kar majhna industrija za pridobivanje mleka. Tam so še Kogoj, Znoj, Kralj, Kobalj in drugi s skupaj okrog 100 krav molznic. »Vendar so nekateri od njih že izkoristili izkušnje prvih in tako so se odločili za kombinacijo in ne za stalni privez in stojišče na rešetkah, ki daje manj mleka,« je pritrdil Jože in povedal, da je najboljša kombinacija s paše, da je to najrentabilneje z najvišjo stopnjo pridobivanja mleka.

Bi se danes pri vseh teh izkušnjah in razmerah ponovno odločili za mlekarstvo?

»Ne, nikakor ne. Saj ni slabo, vendar je silno veliko živega dela, pa vzdrževanje je drago. Tudi če imaš svojo krmo, je še veliko dodatnih stroškov. Mesečno gre npr. 1200 din za elektriko, 250 din za vodo, pa za vitaminske dodatke za krmo, za razne dele pri molznih napravah. Nimamo servisa za kmetijske stroje, na vse je treba čakati, dnevno znosim do krav na vilah 1000 kg krme. To vse torej ni tako preprosto kot se morda vidi na prvi pogled. Danes bi se odločil za rejo piščancev. Na našem predelu se s tem nihče ne ukvarja, čeravno imamo klavnico zraven — ker so pač imele vpliv Ljubljanske mlekarne in ne Perutnina. Reja piščancev je bolj mehanizirana, manj je živega dela, denar se hitreje obrača, tveganje je manjše.«

Kako pa kaj s krajevno posebnostjo, s kašeljskim zeljem? Ali dovolj izkoriščamo njegovo ime?

»To je bila naša posebnost včasih, danes pa je to že kar ljubljansko zelje. Je silno kvalitetno in daleč znano. Spominjam se mame, ki je pripovedovala, da je po zasavskih kmetijah od hiše do hiše prodajala zeljno seme v enem dnevu zaslužila za ves davek in še obleko za otroke. Danes so prav ti kmetje veliki pridelovalci zelja in nekateri ga imajo še prav zdaj po več deset ton. Tudi v Kašlju je nekaj večjih pridelovalcev zelja, imajo stroje za rezanje in bazene za kisanje ter shranjevanje. Odkup pa je neurejen in razlika med ceno pri pridelovalcu in ceno pri potrošniku je obupno krivična. Zelje v glavah npr. je pri kmetu po 1,50 din, zelje, ki ga pridela, skisa, zapakira in dostavi do skladišča kot končni izdelek po 4 dinarje, v trgovinah pa po 10 dinarjev — po reku: veliko denarja za malo truda in obratno!

V Posavju in pri nas letno pridelajo okrog 2000 ton zelja. A ker je odkup neurejen, je tudi tu riziko. Treba je urediti tržišče in odkup. Sadje zelenjava, Eta, Emona in Živila Kranj naj se pogovore in enotno nastopajo. Predvsem pa je treba prodajo konzumnega zelja posodobiti. Kmetje bi potrebovali sodoben pakirni stroj in zagotovljen odkup, da bi bilo lahko zelja za vso Jugoslavijo.

SLAVKO GERLICA

NE POBIRAJMO MLADIČEV DIVJADI IN NE RAZDIRAJMO GNEZD PERNATE DIVJADI!

DIVJAD JE DEL NARAVE

Skupščina SFRJ je leto 1977 na predlog SZDL Jugoslavije s posebnim odloklom proglasila za leto varstva človekovega okolja. Z varovanjem divjih živali se bomo vsi občani aktivno vključili v akcijo varovanja in ohranitve našega okolja.

Lovska organizacija in njeni člani smo z novim zakonom o varstvu, gojitvi in lovu divjadi ter o gospodarjenju z lovišči dosegli pomemben napredek pri urejanju problematike na področju varstva in gojitve divjadi. Čeprav tudi starejši zakon o lovstvu z naprednimi idejami te problematike ni zanemarjal, smo z novim zakonom dobili nove kvalitete, ki urejajo nove odnose lovske organizacije tudi z vidika varstva okolja.

Tudi ustava SR Slovenije v svojem 108. členu določa, da so zemljišča, gozdovi, vode in druga naravna bogastva kot dobrine splošnega pomena pod posebnim varstvom ter se uporabljajo pod pogoji in na način, ki jih določa zakon. Divjad iz tega besedila ni izvzeta, saj je le-ta nerazdružljivi del narave in kot taka tudi naravno bogastvo in dobrina.

Iz tega lahko zaključimo, da je varstvo in gojitev divjadi ter skrb za njen obstoj posebnega družbenega pomena, do katerega ima obveznosti in interes celotna slovenska družba. Danes pojmujemo varstvo divjadi precej drugače kot v preteklosti. Dokazano je, da so vsi živi organizmi rastlinskega in živalskega sveta med seboj odvisni in povezani v naravne življenjske združbe, ki s svojim neživim okoljem tvorijo nedeljivo celoto. Živega sveta ne delimo več na škodljive in koristne vrste, saj so vse te nujno potrebne za trajen in nemoten obstoj življenjske združbe v celoti. Na tem osnovnem spoznanju temelji odnos sodobnega lovstva do vseh živih organizmov v naravi in še posebej do vseh vrst divjadi.

Pomladanski čas je čas gnezditve, valitve in kotitve divjih živali — ptičev in sesalcev. Ptice pevke gnezdijo na tleh, v grmovju in na drevju. Jerebice in fazani gnezdijo na tleh, v travi, na žitnih poljih in med grmovjem. Tudi divje race si poiščejo gnezda na vodi ali ob njej ali celo v oddaljenem gozdu. Naša dolžnost je, da taka gnezda, če jih najdemo, ne vznemirjamo ali celo oropamo. Pernata divjad (fazani in jerebice) najraje gnezdi v gostih posevkih krmnih rastlin, na travnikih, ob robovih njiv, zasejanih z deteljo, lucerno, krmnimi mešanicami in žiti. Z valjenjem pričnо v mesecu aprilu, končajo pa v drugi polovici junija. Tako so ogrožena vsa gnezda v posevkih ali travnikih, ki jih kosimo v tem času. Najmanj gnezd propade na žitnih poljih, katere žanjemo šele konec junija ali v juliju. Če pri košnji opazimo tako gnezdo ob robu gozda, ali grmičja, ga obkosimo in jajca pustimo v gnezdu. Samica, če je vzletela se bo kmalu vrnila in valila naprej. Gnezdom iz sredine travnikov ali takim, kjer smo samico ob košnji ranili, pa jajca poberemo in jih takoj, čim je mogoče (najdlje v treh urah), damo valiti koklji ali odnesemo najbližjemu lovcu, da poskrbi zanje.

Večkrat se zgodi, da na svojih sprehodih po gozdovih in travnikih ter poljih najdemo mladiče srnjadi in divjih zajcev. Taki mladiči niso zgubljeni, njihova mati jih bo kmalu poiskala in nahranila. Takih mladičev se ne dotikajmo, da ne bi z našim vonjem prestrašili in odbijali njihovo mater in s tem mladičev zapisali gotovi smrti. Če take mladiče najdemo na travniku ali polju, kjer kosimo, jih samo premaknemo na varno mesto v bližini. Tega ne smemo storiti z golimi rokami! Pomagajmo si s travo ali senom, da bo najdenega mladiča okužilo čimmanj našega duha.

Tudi svojih psičkov v tem času ne spuščajmo na taka področja, kjer bi lahko le-ti prišli do mladičev divjih živali, saj jim tako lahko postanejo lahek plen. Našega pridnega psička, čuvaja in pripatelja bomo tako kaj kmalu spremenili v brezobzirnega roparja, preganjalca in morilca naše divjadi.

LOVCI LOVSKE
DRUŽINE PUGLED

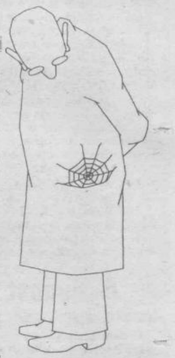
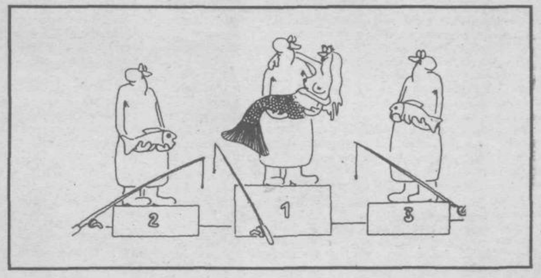
Brez besed